

# РЕШЕНИЕ

№ 7142

гр. София, 20.12.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в  
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ:** Росица Драганова  
Ралица Романова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора  
Ютеров, като разглежда дело номер **1582** по описа за **2012** година докладвано  
от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 09.12.2011г., постановено по нахд № 11105 по описа на  
СРС за 2011г., е изменено наказателно постановление № 23-2302099 от  
07.03.2011г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”  
в Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” / Д „ИТ” в ИА „ГИТ”, с  
което на [фирма] наложената й имуществена санкция от 2 000лв, за нарушение  
на чл. 62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от КТ на основание чл.416,ал.5 във вр. с чл.414,  
ал.3 от КТ, е намалена на 1500лв.

Несъгласно с решението е санкционираното дружество, което по изложените в  
жалбата в срок съображения- моли да се отмени обжалваното решение и вместо него  
да се постанови друго, с което изцяло да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание- касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба оспорва същата чрез юрк.М..

Представителят на СГП предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд София- град като се запозна с изразените становища и въз  
основа на основанията, изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и  
чл.218 от АПК, намери за установено следното:

С оспореното решение е изменено наказателно постановление, с което на  
[фирма] за нарушение на чл.62,ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер  
на 2 000лв, за това, че на 15.12.2010г. при извършена проверка от служители на  
дирекция „Инспекция по труда Софийска област” в „Апартаментен хотел с

балнеоложки център, открити басейни и подземен паркинг”, е установено, че лицето К. Й. В. е работел като зидар, без трудът да е уреден като трудово правоотношение.

Преди да измени наказателното постановление- районният съд е установил, че в производството не са допуснати процесуални нарушения, водещи до отмяна на постановлението и деянието безспорно е доказано. Основание за изменение на наложената първоначално санкция от 2 000лв. е това, че нарушението е първо по ред за жалбоподателя. Според СРС имуществена санкция в минималния законов размер от 1 500лв. съответства на характера и тежестта на извършеното нарушение и постига целите, визирани в ЗАНН. СРС е съобразил, че впоследствие работодателят е уредил правоотношението си с В. под формата на трудов договор.

От друга страна в касационната жалба се правят следните доводи: твърди се, че работникът В. е бил назначен инцидентно за извършване на определен обем от работа в рамките на период от 2 седмици през м. декември 2010г.. С оглед гореизложеното, касаторът твърди, че между него и съответния работник не са били налице трудовоправни, а гражданскоправни отношения под формата на договор за изработка. Касаторът изтъква, че дори и деянието да бъде квалифицирано като нарушение, то веднага след проверката - е отстранено, а договорът с В. оформен като трудов, видно от представената справка на НАП- С..

Съставът по касационните основания приема следното: Разпоредбата на чл.62, ал.1 от КТ регламентира изискването трудовият договор да се сключва винаги в писмена форма. В тази връзка е и разпоредбата на чл.1, ал.2 от КТ, която изрично предвижда, че отношенията при предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Нарушението на посочените разпоредби е определено за наказуемо по чл. 414, ал. 3 от КТ, където е предвидена имуществена санкция за работодател, който наруши разпоредбите на чл. 62, ал.1 от КТ, но не и по отношение на работника, предвид това, че нормите на трудовото законодателство следва да са в негова закрила. С оглед изложените разпоредби и въз основа на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност, СРС правилно е установил, че жалбоподателят е имал качеството на работодател и не е изпълнил задължението си по чл.62, ал.1 от КТ, а именно да уреди с писмен трудов договор отношенията по предоставянето на работна сила от лицето К. Й. В.. Правилно СРС е приел, че към момента на извършената проверка, лицето В. е било в процесния обект и е извършвал трудова дейност без сключен писмен трудов договор. Следва да се има предвид, че самото нарушение е формално и е довършено с постъпването на работа на работника без да има сключен трудов договор. Безспорно установено е, че отношенията между дружеството и В. притежават съществени елементи на трудово правоотношение, нямат инцидентен характер и не може да бъде възприето твърдението, че лицето е осъществявало гражданско-правна дейност по изпълнението на договор за поръчка, при който последен договор се дължи не престоиране на труд, а на трудов резултата, което не е установено по делото. С оглед на факта, че липсват данни за твърдения от страна на работника за наличието на такава дейност и твърденията на техническия ръководител, СРС правилно е установил, че правоотношението между касаторът и В. е било трудово, макар и формално да не е оформено в писмен трудов договор.

Относно размера на имуществената санкция- правилно СРС е съобразил, че по чл.414, ал.3 от КТ с оглед характера на нарушението е следвало същата да бъде определена на минимума и съответно да бъде намалена до този праг.

Следователно решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да

бъде оставено в сила

Водим гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09.12.2011г., постановено по нахд № 11105 по описа на СРС за 2011г..

Решението е окончателно.

Председател:

2.

Членове: 1.